

€2,50

Cornelis de neushoorn

DOOR CARL MEMBERG

TEKENINGEN TIBOR GERGELY

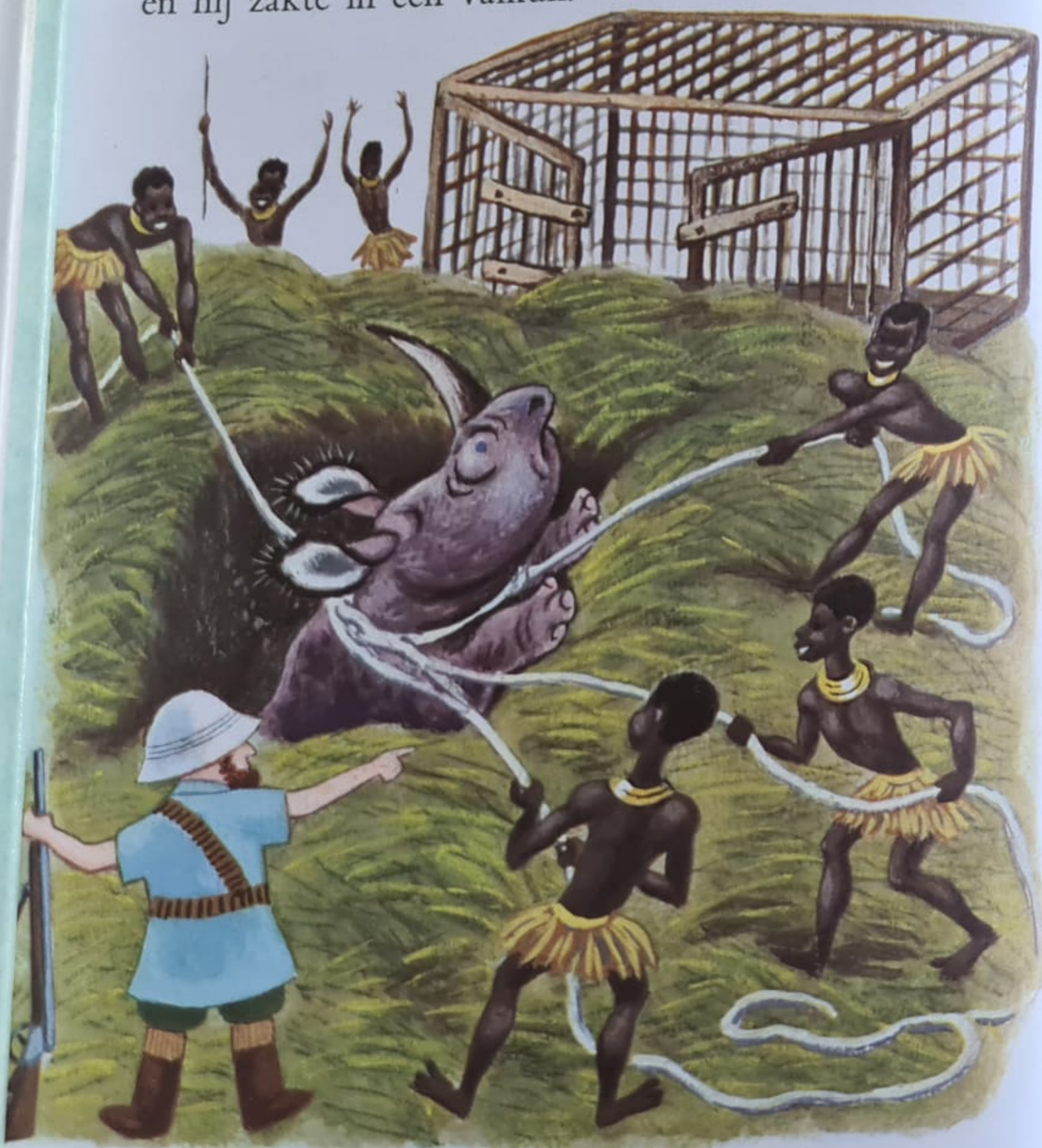
BEWERKT DOOR ANNIE M.G. SCHMIDT

De Bezige Bij

Op een dag viel hij een jager aan, maar de jager
liep niet weg.
En plotseling zakte de grond onder Cornelis weg
en hij zakte in een valkuil.

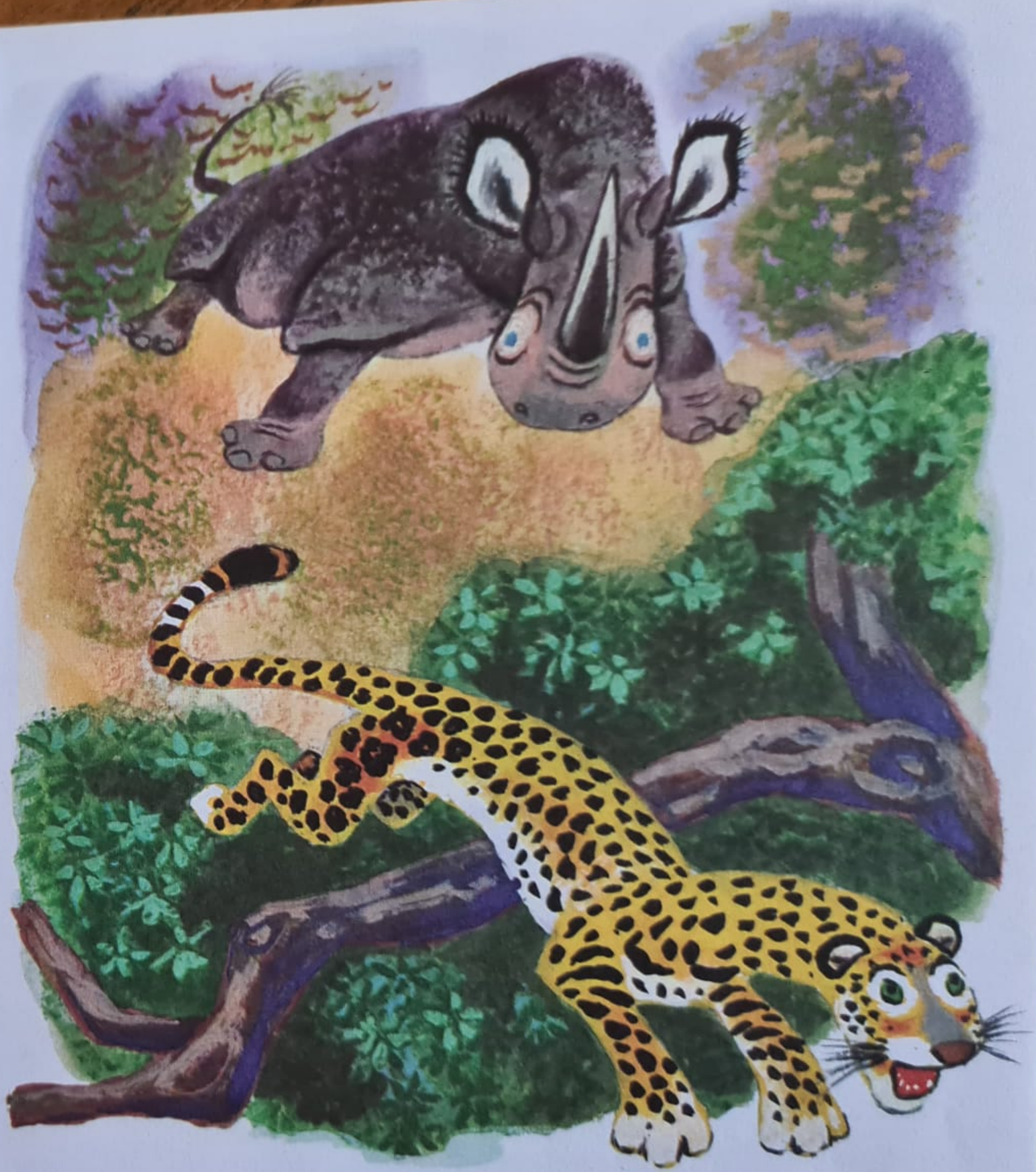

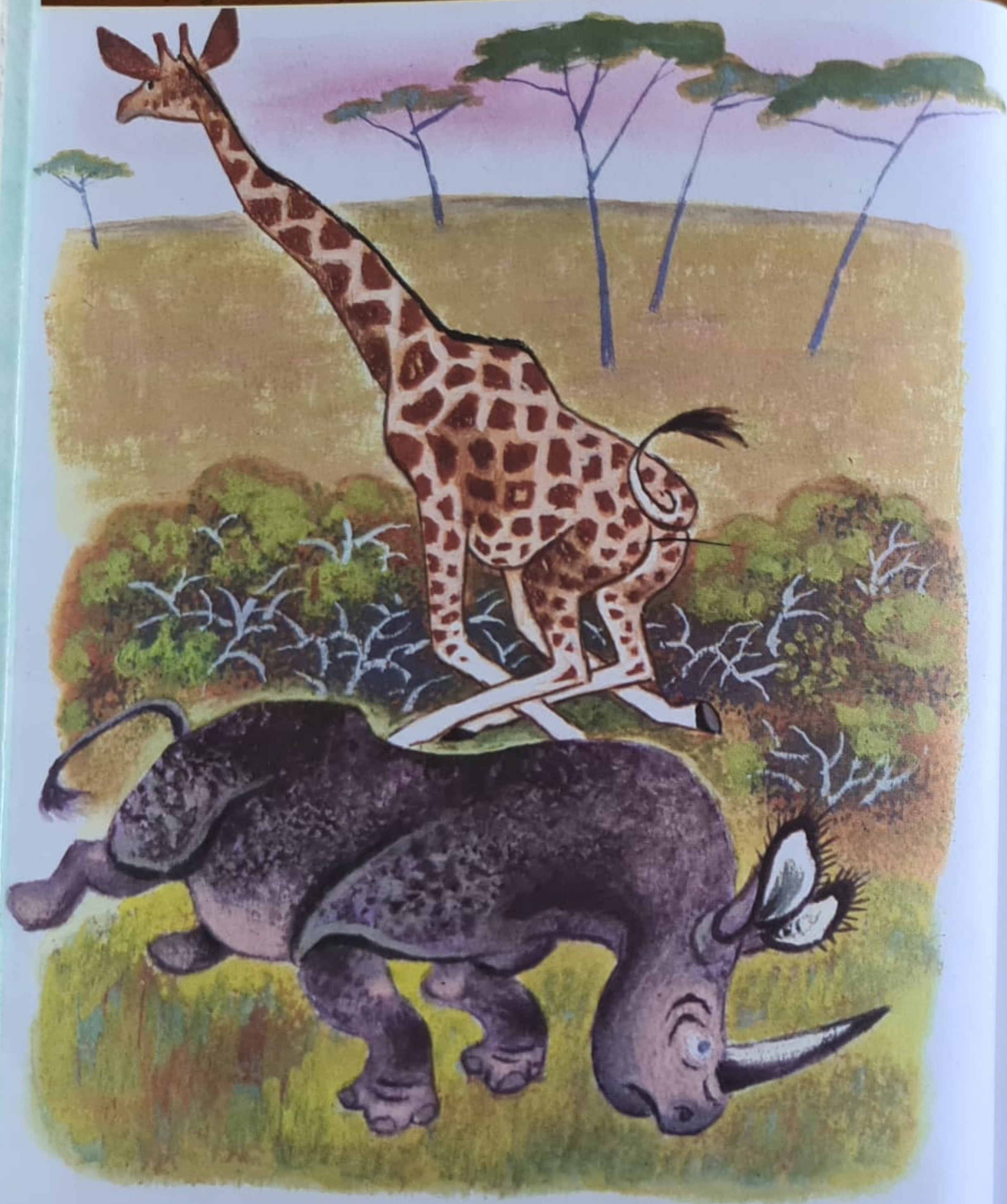
De helpers van de jager zetten hem in een kooi en brachten hem naar hun schip in de haven. Toen de kooi werd opgehesen, moest Cornelis afscheid nemen van Donker Afrika.

Wie er ook voorbijkwam, Cornelis viel altijd aan.
Hij viel de schuchtere koedoe aan

en hij viel de gevlekte luipaard aan

en hij viel de grote giraffe aan
en hij viel zelfs de enorme olifant aan.

Cornelis kon het niet helpen; wie er ook langs kwam, hij viel aan. Altijd!

Op een dag kwam er een hevige storm op zee.
Beneden in het stampende schip viel de kooi van
Cornelis om - en de deurtjes sprongen open.

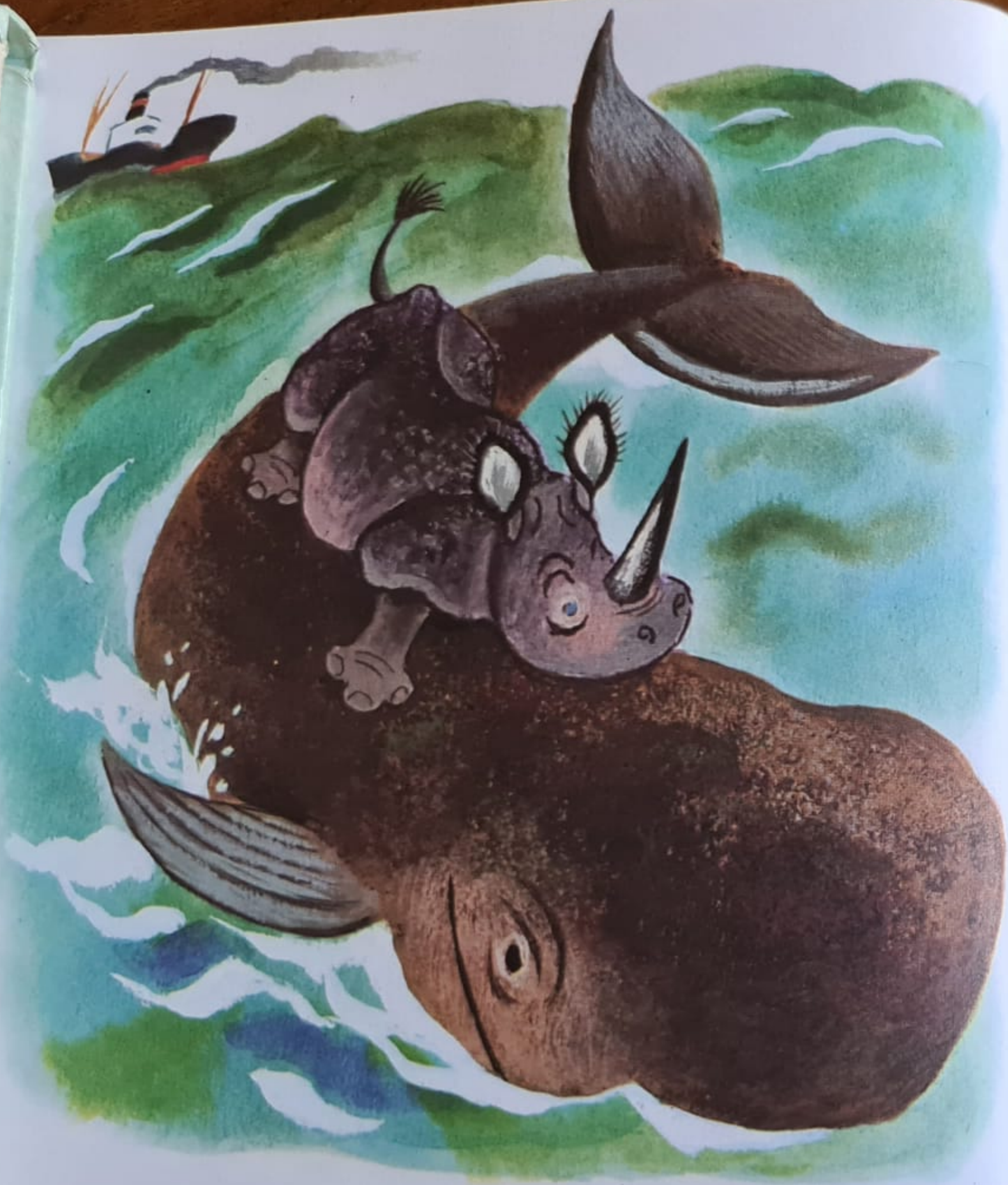

Cornelis was vrij.

Maar juist toen hij naar boven klom en aan dek sprong, kwam er een matroos aan. Cornelis KON het niet helpen: hij viel weer aan.

De matroos sprong opzij - en Cornelis stormde dwars door de railing.

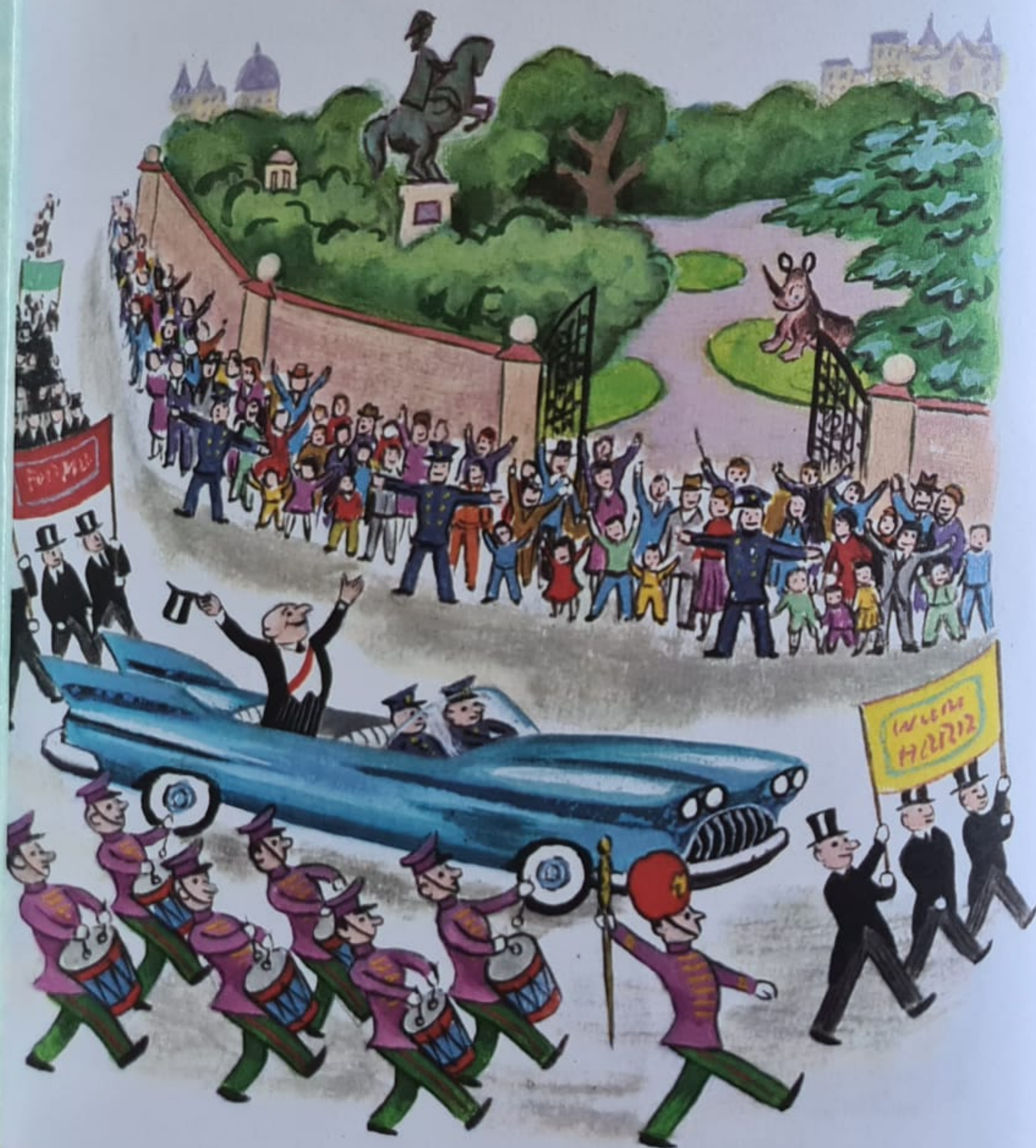

Gelukkig kwam er net een walvis langs.
Cornelis klampte zich stevig vast en na een lange
zwemtocht zette de walvis hem af, vlak bij een
kust en Cornelis zei goeiendag.

Cornelis liep het strand over en kwam in een stad.
Hij drentelde door de stille straten tot hij eindelijk
een park vond waar hij in slaap viel.

's Morgens werd er bij het park een parade gehouden. Er stonden mensen te kijken en andere mensen marcheerden. De burgemeester kwam langs in een lange auto. De drummers deden TEBÓEM TEBÓEM TEBÓEM en daarvan werd Cornelis wakker.

Cornelis viel weer heel woest aan.
Hij viel de mensen aan die stonden te kijken.
En hij viel de mensen aan die marcheerden. En hij viel
zelfs de lange, lange auto van de burgemeester aan.

De volgende ochtend werd Cornelis wakker in een ziekenhuis.

Zijn hoorn was verbonden en een aardige oude dokter was bezig zijn pols te voelen.

Wees maar niet bang, Cornelis, zei de dokter. Je bent gauw weer beter.

En toen onderzocht de vriendelijke dokter de ogen van Cornelis. Cornelis deed zijn best om de kaart met letters te lezen.

Maar alles wat hij zag was een mistige vlek. Zó: Hmmm, zei de dokter. Net wat ik dacht, Cornelis. Eigenlijk ben je erg lief, maar...

je hebt gewoon slechte ogen. Wat er ook aan komt, jij ziet alleen een mistige vlek. Daar schrik je dan van - en zo komt het dat je altijd heel wild aanvalt! En met die woorden opende de dokter een grote witte la.
En hij ging Cornelis een bril aanmeten.

Hé, zei de dokter, ze zijn nog bang van je.
Maar niet huilen, Cornelis. Ze zullen wel wijzer
worden.

De dokter belde zijn vrienden op en zei:
Alles in de steek laten, jongens en onmiddellijk ko-
men. Niet verkleden - kom maar zoals je bent. We
gaan een feestje houden.

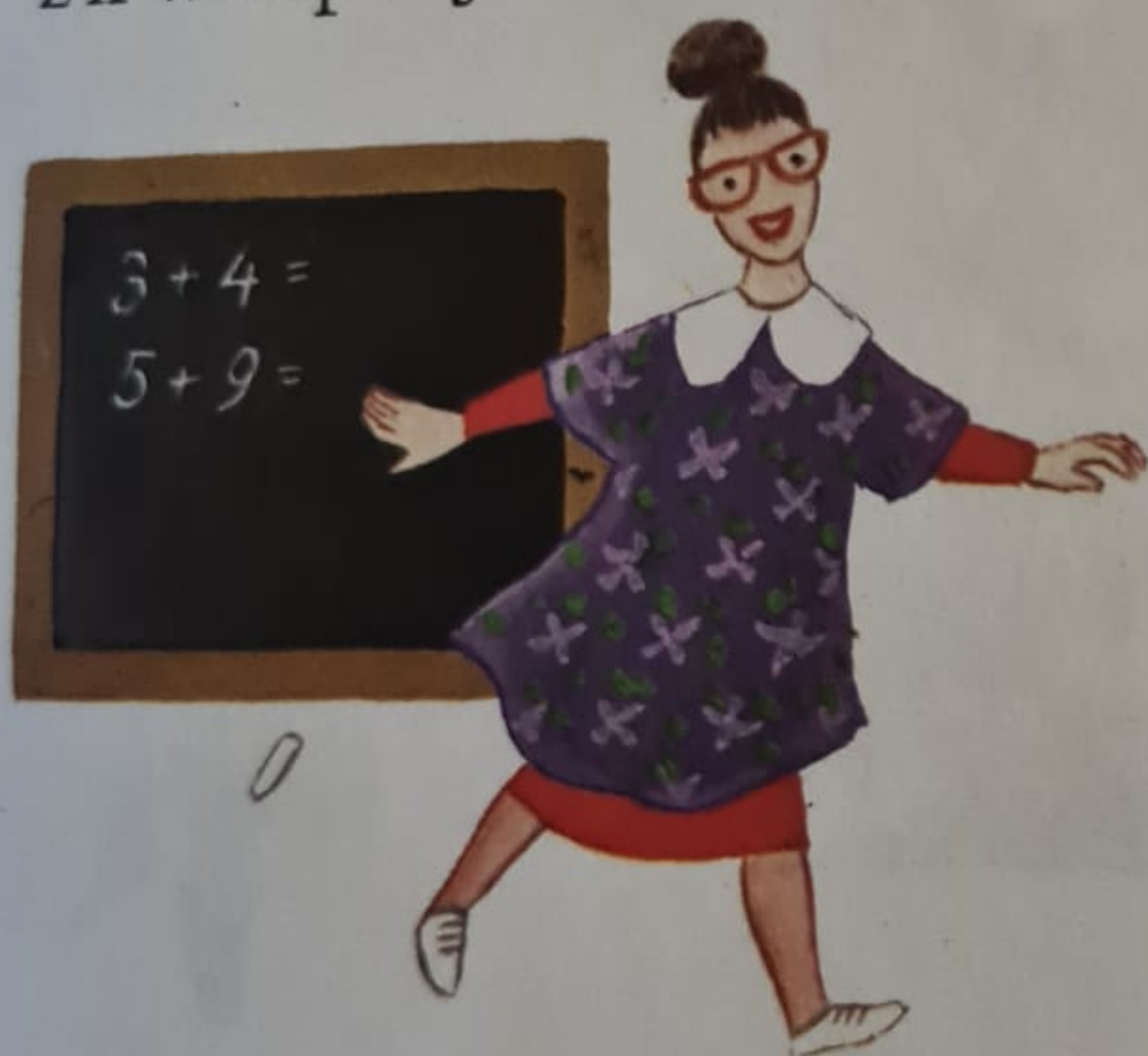

Toen ze buiten kwamen, riep Cornelis blij:
O wat is alles nu duidelijk! Ik zal nooit meer ie-
mand aanvallen.
Maar toen de mensen Cornelis zagen, vluchtten
ze in de portieken en achter de bomen.

De burgemeester liet
zijn vulpen vallen
en kwam met
zijn hoge hoed op.

De timmerman gooide
z'n spijkers weg
en kwam in
z'n werkplunje.

De schooljuffrouw liet
haar krijtje vallen
en kwam in
haar schooljurk.

De monteur liet z'n
engelse sleutel vallen
en kwam in
z'n overall.

En al gauw was het huis van de dokter vol vrienden. Ze waren allemaal gekomen zoals-ze-waren. En toen kwam Cornelis binnen met zijn bril op en

een verlegen glimlach en hij zag er zo lief uit dat zelfs het kleinste meisje niet bang voor hem was. Ze gaf hem een slinger van rozen om te laten zien dat ze hem erg aardig vond.

Nu is Cornelis terug bij de andere neushoorns
en als hij achterom kijkt zegt hij:

dit is het

EINDE